

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Nyt on tavanomaista tärkeämpää olla inhimillinen kanssaihminen

Pirjatanniemi, Elina

Published in:
Turun Sanomat

Published: 05/10/2022

Document Version
Accepted author manuscript

Document License
Publisher rights policy

[Link to publication](#)

Please cite the original version:

Pirjatanniemi, E. (2022). Nyt on tavanomaista tärkeämpää olla inhimillinen kanssaihminen. *Turun Sanomat*.
<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2023020926419>

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Juristina hämmentyy, kun löytää tutusta laista pykälän, jonka merkitystä ei ole tullut aiemmin ajatelleeksi. Tällainen säännös tupsahti eteeni viime viikolla, kun professoripalaverissa käytiin läpi yliopiston valmiussuunnitelmaa.

Yliopistolain 90 §:ssä säädetään, että yliopistojen tulee varmistaa tehtäviensä mahdollisimman häiriötön hoito myös poikkeusoloissa sekä häiriö- ja erityistilanteissa. Tällaisiin tapahtumiin on varauduttava etukäteisvalmisteluin ja suunnitelmin. Voisi ehkä ajatella, että on outoa, että yliopistojen pitää jatkaa toimintaansa, vaikka maailma ympärillä järkkyy. Samalla tämä velvollisuus kertoo jotakin yliopistojen tärkeästä merkityksestä. Tutkimus ja opetus ovat niin olennaisia asioita, että ne on hoidettava vaikeissakin oloissa.

Niinpä professorit saivat pohtia hankalia pähkinöitä. Miten varaudumme mahdollisiin sähkökatkoksiin tai tietoverkon jumittumiseen? Miten saamme pidettyä yhteyttä, jos mobiililaitteet eivät toimi? Omalla alallani pärjää jonkun aikaa kynän, paperin ja kynttilänvalon kanssa. Kirjastot ja muut tietovarannot ovat kuitenkin pitkälti digitaalisia, joten nopeasti mekin olemme pulassa. Mietittävää riittää.

Koronakevään jälkeen olemme siirtyneet yhdestä kriisistä toiseen. Tämä on korostanut varautumisen merkitystä. Pandemian alussa kotitalouksiin hamstrattiin vessapaperia, lääkkeitä ja ruokaa. Ukrainan sodan myötä koteihin on hankittu lisäksi pattereilla toimivia radioita, joditabletteja, kynttilöitä ja spriikeittimiä.

Moni on tutustunut tosissaan viranomaisten ja järjestöjen laatimaan varautumissuositukseen kotitalouksille. Sen mukaan kodeissa pitäisi pärjätä itsenäisesti ainakin 72 tuntia. Se on pitkä aika. Osoitteesta www.72tuntia.fi löytää käytännön vinkkejä selviytymiseen. Suosittelen näitä nettisivuja lämpimästi.

Konkreettinen varautuminen on tärkeää, mutta yhtä merkittävää olisi pysyä henkisesti valppaana. Myönnän auliisti, että tämä tuottaa toisinaan vaikeuksia. Sähkön hinnannousu stressaa ja asuntolainan korot kiipeävät ylöspäin. Talon vanha vesijohtoputki voi jättää hyvätit päivänä minä hyvänsä. Energiaremonttia pitäisi tehdä, mutta kulut ovat kerta kaikkiaan karkaamassa käsistä. Välillä haluaisi vain unohtaa kaiken.

Kaipaam aika, jolloin oman tonttini suurin huolenaihe olivat espanjansiruetanat. Niitä en olekaan nähnyt aikoihin, missä lie lymyävät.

Kaikkein väsyttävintä on pohtia, mitä itäinen naapurimme keksii seuraavaksi. Sota on läsnä ajatuksissa, se vaanii taustalla, se tunkee läpi kaikkiin keskusteluihin. Niin toki pitääkin olla, sillä Ukrainaa ei saa jättää yksin. He taistelevat urheasti oman olemassaolonsa puolesta. Ennätysuuret sähkölaskut, ruostuvat vesijohtoputket ja koronnousut ovat erittäin ikäviä asioita, mutta ne eivät ole verrattavissa ukrainalaisten kärsimyksiin. Me emme joudu kaivamaan kuolleita läheisiämme kotitalojemme raunioista, he joutuvat.

Kun maailmalla kuohuu, se ahdistaa. Niin monet asiat ovat täysin oman kontrollin ulottumattomissa. Nyt onkin tavanomaista tärkeämpää olla inhimillinen kanssaihminen. Todistamme pahoja tekoja, hirveitä raakuuksia. Tarvitsemme vastavoimaa, arkista hyvyttä. Keskitytään ihmisiin lähellämme, olivatpa he läheisiä, työkavereita tai vaikkapa asiakkaita. Kohdellaan toisiamme hyvän ihmisen tavoin. Autetaan toisiamme vaikeiden aikojen yli.

NOSTO: Todistamme pahoja tekoja, hirveitä raakuuksia. Tarvitsemme vastavoimaa, arkista hyvyyttä.